

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי מרדכי שרגא פייבוש בהרה"ק ר' ישךאל זצ"ל
הגה"ק רבי שלמה אליעזר בהג"ר יעקב אלפנדר זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

רבי יהודה אומר מיד- ואע"ג דבשאר ירקות מודה רבי יהודה דאסור עד שיעשה כיוצא בו, בלוף הואיל וצריך לעקרו, לבית שמאי במארופות של עץ, ולבית הלל בקרדומות של מתכות, ואין דרך לעקרו בשביעית אלא ע"י שינוי, הלכך במוצאי שביעית לא שכיח דאיסורא, ומש"ה מותר מיד, אבל ירק שלא גזרו שלא לתלשו כי אורחיה, שכיח נמי דאיסורא בשמינית, לפיכך אסור עד שיעשה כיוצא בו.

משירבה בו החדש- בירושלמי מפרש דהיינו מן הפסח ואילך. והלכה כחכמים.

מאימתי מתר אדם לקח לוף במוצאי שביעית שואלת המשנה ממתי מותר לקחת לוף במוצאי שביעית מאדם שחשוד שהוא לא שומר שמיטה?; עונה המשנה: רבי יהודה אומר: מיד אפילו ביום הראשון של השנה השמינית, ואע"פ שבשאר ירקות נלמד בהמשך שהדין הוא "משעשה כיוצא בו", כלומר שאסור לקחת מן החשוד על השביעית עד שיעבור בשנה השמינית מספיק זמן בכדי שתגדל תבואה חדשה מאותו המין, ורבי יהודה אינו חולק שם על כך, מכל מקום בלוף סובר רבי יהודה שמותר לקחת מיד, לפי שמן הסתם הוא מוכר ממה שהטמין באדמה בערב שנת השמיטה, שהרי כך דרכו של הלוף שטומנים אותו באדמה ומקיימים אותו זמן רב, כמו שלמדנו במשניות הקודמות*. **וחכמים אומרים: משירבה הלוף החדש** אין לוקחים לוף במוצאי שביעית מן החשוד על השביעית אלא משירבה בשדה הלוף החדש שנזרע בשמינית. ורבים מפרשים שהכוונה מחג הפסח ואילך, שאז כבר מצוי הלוף החדש שגדל בשנה השמינית**. וטעמם של חכמים הוא שחוששים שמא מוכר הוא מלוף של שביעית ואומר שהוא מן הטמון בערב שביעית.

*והרב מברטנורא מביא את הטעם שהואיל ולא התירו חכמים לעקור את הלוף בשביעית, אלא רק בשינוי (כמו שלמדנו במשנה הקודמת), ועקירה זו קשה היא, לפיכך אין לחשוש שטרח כל כך לעוקרו בשביעית בשינוי כדי למכרו במוצאי שביעית, ומן הסתם הוא לא משל שביעית. ** ומובא מעשה בירושלמי בעניין זה: "אמר רבי יהודה מעשה והיינו בעין כושי (מקום שבו גרים כותים, שהם חשודים על השביעית), ואכלנו לוף עפ"י רבי טרפון במוצאי החג (סוכות) של מוצאי שביעית. אמר לו רבי יוסי עמך הייתי, ולא היה אלא מוצאי פסח"

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

משנה זו באה ללמד שאין לחזק ידי החשוד על השביעית, ולמכור לו כלי עבודה שמשתמשים בהם לעבודת קרקע האסורה בשמיטה. והרמב"ם מסביר שהיות וכתוב "ולפני עוור לא תיתן מכשול", רוצה לומר: מי שסגרה את עיניו התאוה ויצר הרע, לא תעזור אותו להוסיף בעיוורונו, ותוסיף להרחיקו מן היושר, ומפני זה אסור לעזור לעוברי עבירה.

רבינו עובדיה מברטנורא

שאין האומן רשאי למכרן בשביעית - למי שהוא חשוד על השביעית, אבל למי שאינו חשוד שרי דאינו קונה אלא להצניע עד [אחר] שביעית.

מורה - שזורין בו התבואה בגורן.

דקר - כמין יתד של ברזל שקורין קולטרו בלע"ז, והוא עשוי לחפור בו את הקרקע לשון וידקור את שניהם (במדבר כה).

מגל יד ומגל קציר ועגלה - מותרין שמה הוא ורוצה לקצור מן ההפקר ולהביא בעגלה למאכל ביתו, ואין אסור אלא להביא הרבה לעשות אוצר.

אלו פלים, שאין האמן יוצר כלי עובדה רשאי למכרם בשביעית למי שהוא חשוד לעבוד את האדמה בשנת השמיטה? **מחרשה וכל פליה, העל כלי רתמה לשוורים המושכים את המחרשה והמזרה** שזורים איתנו את התבואה, כדי לנקותה מן המוץ, **והדקר** סוג של מעדר שאיתו חופרים באדמה. כל הכלים הללו מיוחדים לעבודות שאסור לעשותן בשנת השמיטה, ולכן אסור למכרן בשביעית למי שהוא חשוד על השביעית. ברם למי שאינו חשוד על השביעית מותר למכרם, לפי שהוא קונה אותם לצורך מוצאי שביעית. **אבל מוכר הוא** בשנת השמיטה לכל אדם **מגל יד** מגל קטן לשימוש ביתי, **ומגל קציר** העשוי לקצירת תבואה, **ועגלה וכל פליה** שבכל אלו משתמשים גם לעבודות המותרות לעשייה בשמיטה, כגון לקצור מעט מן ההפקר, ולהביאו בעגלה לצרכי ביתו. **זה הפלל. כל שפלאכתו מיחדת לעברה** לעבודה האסורה בשמיטה - **אסור** למכרו בשמיטה למי שחשוד על השביעית, שהרי בכך מסייע הוא בידי עוברי עבירה. אבל כלים שמשתמשים בהם **לאסור ולהתר** היינו שניתן לעשותם עימם הן מלאכות המותרות בשמיטה, והן מלאכות האסורות בשמיטה - **מתר** למכרו לכל אדם, שאומרים אנו שמן הסתם קונה אותם למלאכה המותרת לעשייה בשמיטה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)